

Nr 288.

Av herrar Jansson i Aspeboda och Persson i Norrby, om förenkling av reglerna om delning av samfällda myrar.

Vid uppdelning av skifteslagsallmänningar på de enskilda jordbruken efter skattetal har det i många fall hänt, att myrmarkerna uteslutits från delningen av skogen för att även i framtiden utgöra för skifteslaget gemensam egendom. Myrarnas värde har ansetts vara av så ringa betydelse, att någon delning icke behövde ske. Detta har emellertid med tiden lett till åtskilliga besvärligheter, då gränserna mellan den samfällda myren och den omgivande enskilda skogsmarken ej utsatts och myrarna ofta äro mycket oregelbundna med inskjutande holmar och näs. Då skogsmarkens beskaffenhet under årtiondenas förlopp undergått betydande förändringar, ha i flera fall tvister uppstått i samband med averkning mellan skiftesägare och skifteslag om äganderätten till skogen intill gränserna.

Det vore önskvärt, icke minst ur skogsvårdssynpunkt, att dessa samfällda myrar kunde uppdelas på delägarna inom skifteslaget. Kostnaden härför blir dock i regel alltför stor i förhållande till det ringa värde myrarna representera. På sina håll har den metoden praktiserats, att man räknat myrarna såsom värdelösa och utan att åsätta dem gradtal vid förrättningen fördelat dem på de skogsskiften, inom vilka de äro belägna. Det råder emellertid delade uppfattningar rörande frågan huruvida denna utväg kan tillgripas enligt gällande lagstiftning.

Lantmäteristyrelsen har som svar på en förfrågan om möjligheterna att verkställa skifte å samfällda myrar inom Ryggesbo fäbodeskog, Gävleborgs län, framhållit att samfällld mark, som avses att skiftas, skall efter gradering — rörande vilken delägarna icke äga rätt att förena sig — fördelas på de olika delägarna efter deras delaktighet i samfälligheten. »Befinnes därvid», fortsätter styrelsen, »för lämplig skiftesläggning av synnerlig vikt att till ägolott lägges visst av fastighets- eller andra ägogränser, vägar, större diken eller verkliga naturliga skillnader begränsat område, må dock, utan hinder därav att detta område ensamt eller tillsammans med andra till ifrågavarande ägolott vid skiftet lagda ägor icke jämnt svarar mot vad den enligt delningsgrund har att bekomma, området tilldelas ägolotten, därest avvikelse från envar ägolott tillkommande ägobelopp, som därigenom uppkommer, icke överstiger två procent av det ägobelopp, som motsvaras av uppskattningssinnehållet av fastighetens andel efter delningsgrund i det skiftade om-

rådet sammanlagt med det fastigheten vid tidigare laga delning tillagda uppskattade ägobeloppet. Gottgörelse för den minskning i ägovälde delägare efter det ovan sagda kan få vidkännas skall utgå i penningar och beräknas med ledning av den värdering, som ligger till grund för gradtalens åsättande.»

Det är möjligt att en lösning efter de av lantmäteristyrelsen i detta fall angivna riktlinjerna kan vinnas. Då emellertid delade meningar gjort sig gällande bland förrättningsmännen inom olika län, synes ett förtydligande av gällande bestämmelser vara erforderligt.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om förslag till sådana ändringar eller förtydliganden av gällande skiftesstadga, att delning av samfällda myrar må kunna ske enligt enklare regler än vad nu är fallet.

Stockholm den 26 januari 1951.

Rob. L. Jansson
i Aspeboda.

Per Persson
i Norrby.